

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

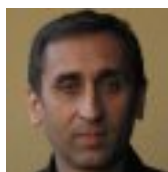
سیاسی

تی یری میسان-Thierry Meyssan

برگردان از: حمید محوی

۲۰ اکتوبر ۲۰۱۲

تحلیل سخنرانی فرانسوا هولاند در سازمان ملل متحد

فرانسوا هولاند را جدی بگیریم : به او گوش کنیم و ببینیم او را در تریبون سازمان ملل متحد مورد بررسی و تحلیل قرار دهیم. در نتیجه باید بپرسیم «پیغام فرانسه» که او برای اعلام آن در گردهمایی بسیار پر اهمیت بین المللی حضور یافته، کدام است؟

شبکه ولتر/دمشق(سوریه)/۴ اکتوبر ۲۰۱۲

گاهنامه هنر و مبارزه/ترجمه توسط حمید محوی/پاریس/۱۸ اکتبر ۲۰۱۲

تمام نمایندگان منتظر نخستین بیانیه فرانسوا هولاند در جلسه عمومی سازمان ملل متحد بودند. رئیس جمهور جدید فرانسه مستقیماً جامعه بین الملل را مخاطب قرار داد تا راهکار هایش را برای پیشگیری از منازعات مطرح سازد. بیانیه با دقت تمام به مدیریت و مشاورت دیپلماتیک ژان-پل اورتیز(۱) تهیه شده بود، و با دقت تمام نیز توسط آقای هولاند تمرین شده بود تا خواندن سیالی را در تریبون عرضه کند.

افسوس! نتیجه این نمایش به شکل خاصی ناامید کننده بود: رئیس جمهور در زمینه های متنوع موضعگیری هایش را مطرح کرد ولی بی آن که قادر باشد دلیل و برهان منسجمی عرضه کند. هر یک از موضع گیری ها به منافع بخشی از لابی ها یا جریان هائی در بطن دولت پاسخ می گفت، ولی در مجموع کلیت نامنسجمی را عرضه کرد. فراسوی این آماتوریسم سیاسی، شوک آور ترین موضوعی که می توانستیم از رئیس جمهور به عنوان پاسدار نهادهای کشور بشنویم، فلج ساختن اعلامیه حقوق بشر و شهروندی ۱۷۸۹ بود که سیاه روی سفید در دیباچه قانون اساسی حک شده است.

او موضوع مالکیت را به عنوان «حقوق طبیعی و خدشه ناپذیر» به فراموشی سپرد، و حق مردم فلسطین برای مقاومت در رویارویی با ستمی که بر آنها روا داشته می شود، را نفی کرد.

گوش کنیم، ببینیم و تحلیل کنیم:

http://www.youtube.com/watch?v=LYfe9VidX0&feature=player_embedded

متن سخنرانی فرانسوا هولاند در سازمان ملل متحد

و

توضیحات تی پری میسان

هر یک از جلسه های عمومی سالانه در سازمان ملل متحد با بحث سیاسی عمومی آغاز می شود. امسال رئیس جمهور فرانسه، به شکلی که خود او می گوید، برای اعلام پیغام فرانسه حضور به هم رسانده است. سخنرانی او در رسانه های فرانسوی به شکل مختصر منتشر شد، ولی بی آن که به عمق بیانیۀ او بپردازند. در اینجا می خواهیم چند دقیقه ای به پیغام فرانسوا هولاند گوش کنیم و آن را بفهمیم. چنین کاری به ما اجازه خواهد که بینش او را در زمینه سیاست بین المللی مورد بررسی قرار دهیم و به نقش فرانسه در جهان آگاهی یابیم.

فرانسوا هولاند: آقای رئیس، آقای دبیر کل، خانم ها و آقایان نمایندگان کشوری، برای نخستین بار است که از این تریبون سازمان ملل متحد را مخاطب قرار می دهم. این کار را با احساس انجام می دهم، زیرا به نقش سازمان ملل متحد برای جهان فکر می کنم و نقشی که برای تاریخ ما داشته است. این کار را در عین حال با مسؤولیت انجام می دهم، زیرا فرانسه عضو ثابت شورای امنیت بوده و در نتیجه وظایفی به عهده دارد.

توضیح تی پری میسان: این نشان یا وجه مشخصۀ فرانسوا هولاند در زمینه ارتباطات سیاسی است. او خود را به عنوان رئیس جمهوری عادی، فردی عادی معرفی می کند، و در هر یک از جملاتش توضیح می دهد که چه احساسی دارد و در حال انجام چه کاری هست. در نتیجه این مقدمه ارتباطی به جمع حاضر ندارد، ولی بی گمان او به تماشاگران تلویزیون فرانسه فکر می کند.

فرانسوا هولاند: آمده ام که از این تریبون، ارزش هائی را که به هیچ ملتی تعلق ندارد، و در مالکیت هیچ قاره ای نیست، و در انحصار هیچ بخش خاصی از جامعه نیست یادآوری کنم، به این جا آمده ام که به نام ارزش های جهان

شمولی حرف بزمن که فرانسه همواره از آن دفاع کرده است، حقوقی که به هر انسانی تعلق دارد، هر کجا که زندگی می‌کند، آزادی، امنیت، مقاومت در رویارویی با ستم.

توضیح تی پری میسان : اینجا موضوع خیلی مهمی مطرح می‌شود. رئیس جمهور به اعلامیه حقوق بشر ۱۷۸۹ اشاره می‌کند، یعنی اعلامیه ای که در دیباچه قانون اساسی فعلی جای گرفته است، او از سه حق خدشه ناپذیر یاد می‌کند «آزادی، امنیت، و مقاومت در مقابله با ستم»، در مورد امنیت، باید دانست که در اینجا مفهوم صلح داخلی است. ولی فراموش می‌کند که از چهارمین حق حرف بزند، یعنی مالکیت. چرا؟ رئیس جمهور فرانسوا هولاند در رابطه با این موضوع اساساً دچار مشکل است، زیرا که به عنوان سوسیالیست وارث بحث و جدل دیرینه بین موضوع مالکیت خصوصی و مالکیت فردی می‌باشد. ولی با حذف کامل چنین موضوعی، نشان می‌دهد که از دیدگاه او مالکیت جزء حقوق جهانشمول نیست. انقلابیان فرانسوی، به عکس، بر این باور بودند که تا وقتی که فرد مالک مسکن و ابزار کار خود نباشد، نمی‌تواند کاملاً از آزادی هایش بهره ببرد، و به همین علت تقسیم اراضی مهمی را برای پاسخگویی به چنین امری تحقق بخشیدند. این تناقض بزرگی به نظر می‌رسد، فرانسوا هولاند سوسیالیست است ولی حق مالکیت را تنها برای ثروتمندان بازشناسی می‌کند.

فرانسوا هولاند : در جهان ما این ارزش‌ها و حقوق در خیلی از موارد غالباً زیرپا گذاشته می‌شود، به ویژه از این جهت که ما با سه تهدید بزرگ روبه‌رو هستیم، که ما باید آن را در رو نگاه کنیم، نخستین تهدید فنانیسم است که خشونت را گسترش می‌دهد، در این روزهای گذشته مواردی از این دست را دیدیم، دومین تهدید اقتصاد جهانی است، که دچار بحران شده و علاوه بر این به نابرابری‌های تحمل ناپذیری دامن زده است. سومین تهدید، اختلال در نظم آب و هوایی می‌باشد که ادامه حیات کره ما را به مخاطره انداخته است.

توضیح تی پری میسان : اختلال آب و هوایی که ادامه حیات کره ما را به مخاطره انداخته است، این موضوع را کنار می‌گذارم، چون که هیچ مفهومی ندارد، ولی به شکل خیلی زیبایی بیان شده و گوش نواز است. ولی تنها باید توجه داشته باشیم که رئیس جمهوری بین حقوقی که برشمرده و تهدیداتی که روی دوش ما سنگینی می‌کند رابطه ای ایجاد می‌کند. با این وجود، فقط باید رابطه منطقی آن را برای ما توضیح دهد، چگونه و تحت چه شرایطی اختلال آب و هوایی برای آزادی، امنیت و مقاومت در رویارویی با ستم به عنوان تهدید مطرح می‌باشد؟

فرانسوا هولاند : به عهده سازمان ملل متحد خواهد بود که چنین مشکلاتی را برطرف سازد، و به شکل جمعی برای آن راه حل‌های عادلانه و قدرتمند جست و جو کند. عادلانه زیرا بدون عدالت، قدرت کور است. قدرتمند، زیرا بدون قدرت، عدالت ناتوان خواهد بود.

توضیح تی پری میسان : فرمول زیبایی به نظر می‌رسد، قدرت، عدالت و غیره... ولی در آغاز رئیس جمهور از پاسخ‌های عادلانه و قدرتمند برای مشکلات عصر حاضر یاد کرد. در نتیجه باید راه‌های حل مناسب و مؤثر برای حل این مشکلات را پیدا کرد، و ناگهان می‌گوید «عادلانه زیرا بدون عدالت قدرت کور است و قدرتمند، زیرا عدالت بدون قدرت ناتوان...» ولی در این جا یک موضوع دیگر مطرح می‌شود. عدالتی که او در اینجا از آن یاد می‌کند، یک عدالت کیفی و نیروئی هم که مطرح شده، نیروی فشار برای اجرای حکم است. در نتیجه باید بررسی کنیم که آیا از طریق قضاوت و محکومیت در دادگاه است که باید به حل مشکلات مطروحه پرداخت، مطمئناً چنین نیست.

فرانسوا هولاند : به اینجا آمده ام تا اعلام کنم که تا چه اندازه فرانسه به سازمان ملل متحد اعتماد دارد، در این سال های گذشته، ما قادر بودیم، به همکاری یکدیگر به منازعات مرگبار خاتمه دهیم، و از منازعات پیشگیری کنیم، ولی در عین حالی که ما ۱۰۰۰۰۰ کلاه آبی را بسیج کردیم که به نام سازمان ملل متحد عمل کند، در عین حال به دلیل انشعاب و موانع نهادهای خودمان، و به دلیل انفعال، سازمان ملل متحد قادر به جلوگیری از جنگ، خشونت و پیمان کردن حقوق ملت ها نیست. در نتیجه به نام فرانسه می خواهم نتیجه گیری ام را به آگاهی شما برسانم. اگر می خواهیم در جهان امن تری زندگی کنیم، به عهده ما خواهد بود که مسؤلیت هایمان را به عهده گیریم.

توضیحات تی پری میسان : در اینجا از توضیح و اوضاحت فرانسوا هولاند شگفت زده می شویم، گردهمایی ۱۸۰ کشور برای این که به آنها اعلام کنیم که با قبول مسؤلیت اوضاع بهتر خواهد شد، نیازی نبود که آدم رئیس جمهور فرانسه باشد تا چنین موضوعی را در تریبون سازمان ملل متحد به ۱۸۰ کشور خطاب کند.

فرانسوا هولاند : ابتداء باید از اصلاحات سازمان خودمان، سازمان ملل متحد شروع کنیم، شورای امنیت باید به شکل بهتری واقعیت جهان امروز را منعکس کند، به همین علت، یک بار دیگر می گویم که فرانسه از در خواست گسترش که توسط المان، برزیل، هند، ژاپن فرموله شده است، پشتیبانی می کند، و در عین حال از حضور فزاینده افریقا نیز به عنوان اعضای دائمی حمایت می کند.

توضیحات ت.م. : در اینجا، هیچ رابطه منطقی بین پیشنهادهای که مطرح شده و دیپلماتیک که در آغاز برشمرده شد دیده نمی شود. البته گسترش شورای امنیت، برای اعتبار و حقانیت بیشتر آن ضروری خواهد بود، ولی دیپلماتیک که پیش از این مطرح کرده بود، حاکی از انشعاب و نبود قدرت است. در نتیجه افزایش اعضای دائمی شورای امنیت کاری نمی کند به جز افزایش انشعاب، انفعال و نبود قدرت. در واقع راه حل در جای دیگری است. به عنوان مثال، راه حل در پیشنهاد ایران است، که می گوید شورای امنیت باید تحت نظارت مجمع عمومی قرار گیرد، به همان شکلی که در هر دموکراسی می توانیم ببینیم، که قوه اجرائی تحت نظارت و کنترل قوه قضائی قرار دارد. ولی در این مورد قدرت های بزرگ چیزی نمی خواهند بشنوند.

فرانسوا هولاند : عضو شورای امنیت، بهره مندی از امتیاز خاصی به نام تاریخ نیست، و پاسخ گوئی به بلند پروازی مرتبط به قدرت اقتصادی نیز نمی باشد. عضو شورای امنیت یعنی تعهد به عمل برای تضمین صلح در جهان.

توضیحات ت.م. : خوب گوش کنید، «امتیاز خاصی به نام تاریخ نیست» با این وجود، پنج عضو دائمی شورای امنیت این امتیاز را در اختیار دارند، و نفی بلند پروازی اقتصادی، نیز کاملاً بی مورد است، زیرا درخواست جاپان، هند، برزیل، المان برای عضویت در شورای امنیت مشخصاً به دلیل گسترش اقتصادی صورت گرفته است. «تعهد به عمل برای تضمین صلح» این حرف به سادگی، به این معنا است که آنهایی که به شورای امنیت می آیند، کاملاً باید در کنار ایالات متحده صف آرائی کنند. اگر به بیانیه های نمایندگان کشورهای نامزد برای عضویت دائم در شورای امنیت گوش کنید، می شنوید که دائماً می گویند ما شاگردان خوبی هستیم و از خطوطی که ایالات متحده ترسیم کرده دفاع خواهیم کرد.

فرانسوا هولاند : ما باید با هم دست به اقدام می زنیم، ولی باید فوراً اقدام کنیم. زیرا فوریتی وجود دارد. فوریت اول، سوریه نام دارد.

توضیحات ت.م : چرا سوریه؟ فرانسوا هولاند، این موضوع را هرگز توضیح نخواهد داد. به هیچ عنوان نمی خواهم وضعیت سوریه را نازل ارزیابی کنم، بلکه تنها می خواهم یادآوری کنم که کشورهای دیگری نیز هستند که در وضعیت وخیمی به سر می برند و می خواهند که به آنها نیز توجه شود، به عنوان مثال، خونبارترین جنگ در سطح جهانی، در سوریه نیست، بلکه در مکزیک به وقوع پیوسته، یعنی جنگ مواد مخدر، طی پنج سال گذشته ۱۰۰۰۰۰ قربانی بر جای گذاشته است. روشن است که وضعیت جغرافیای ستراتژیک سوریه و مکزیک کاملاً متفاوت بوده، و آن چه در مکزیک روی می دهد با قوانین بازی ایالات متحده پیش می رود ولی در مورد سوریه چنین نیست.

فرانسوا هولاند : گردهمائی سازمان ملل متحد، چندین بار کشتارهایی را که توسط رژیم سوریه صورت گرفته، افشاء کرده است، بخواهید که مسؤولان چنین جنایاتی محاکمه شوند!

توضیحات ت.م : در اینجا جهشی را می بینیم که جعل واقعیات را تسهیل می سازد، درست است که مجمع عمومی قطعنامه ای را صادر کرده و مسؤولیت دولت سوریه را در کشتارهایی که به وقوع پیوسته یادآور شده است. ولی وقتی که مجمع عمومی سازمان ملل متحد درخواست کرد که عدالت برقرار شود، تنها به مسؤولیت دولت سوریه محدود نمی شود، بلکه در رابطه با تمام عناصری بوده است که دست به چنین جنایاتی زده اند. و امروز می دانیم که کشتارها غالباً توسط گروه های مسلح صورت گرفته است.

فرانسوا هولاند :... ولی وضعیت فلاکت مردم هم چنان ادامه دارد. ۳۰۰۰۰ قربانی طی ۱۸ ماه گذشته، چند قربانی دیگر ضروری خواهد بود که ما را به واکنش وادارد!

توضیحات ت.م : چنین حرفی واقعا برهان بسیار نامناسی برای تریبون است. «چند قربانی دیگر ضروری خواهد بود که ما را به واکنش وادارد.»، در واقع موضوع به هیچ عنوان ارتباطی به تعداد قربانیان ندارد، پرسش این است که چه کسی حقوق بین الملل را نقض می کند، و چگونه می توان اعتبار حقوق بین المللی را تضمین کرد؟ در اینجا باز با پرسشی کیفی روبرو هستیم و نه کمی. در اینجا موضعگیری قدرت های بزرگ است که زیر علامت سؤال می رود، و موضوع به مسؤولیت رژیم دمشق منحصر نخواهد بود.

فرانسوا هولاند : چگونه می توانیم این انفعال سازمان ملل متحد را بپذیریم؟ من مطمئن هستم که رژیم سوریه هرگز جایی در سازمان ملل متحد نخواهد داشت. این دولت آینده ای بین ما ندارد.

توضیحات ت.م : به عکس سوریه عضو سازمان ملل متحد است، و گفتن این حرف که یک نفر جایی ندارد، در حالی که عضو سازمان ملل متحد است، موضوع بسیار مهمی به نظر می رسد، و حاکی از بی مسؤولیتی می باشد.

فرانسوا هولاند : به همین علت به نام فرانسه، تصمیم گرفتم دولت موقت و نماینده سوریه نوین، از زمانی که تشکیل شود...

توضیحات ت.م : نمی فهمم، این حرف چیست؟ دولت موقت و نماینده سوریه؟ چگونه می توانیم پی ببریم که دولتی واقعا نماینده مردم است؟ آیا نظر مردم سوریه را در این مورد پرسیده اند؟ ولی این گونه به نظر می رسد که نظر

آنها را پرسیده اند، و سه بار طی ماه های گذشته، به آرای عمومی مراجعه کردند، نه این که دولت فعلی انباشته از فرشته آسمانی است، ولی در حال حاضر تنها دولت قانونی سوریه است. سه بار به آرای عمومی مراجعه شده و مردم رئیس جمهور بشارالاسد را انتخاب کرده اند. آن چه فرانسوا هولاند به آن اشاره دارد، توافقی است بین سه گروه که در خارج از سوریه به سر می برند. یک، شورای ملی سوریه که در پاریس مستقر شده، و توسط فرانسه و قطر تأمین مالی می شود. مجموعه ای از کمیته های کمابیش مستقل، و سپس یک شورای انقلابی که در قاهره مستقر شده و توسط عربستان سعودی تأمین مالی می شود. فرانسه به پشتیبانی ایالات متحده سعی می کند دولت موقت را تشکیل دهد.

فرانسوا هولاند : و این دولت باید تضمین بدهد هر قومی در سوریه بتواند در امنیت در کشورش زندگی کند...
توضیحات ت.م : به یاد داشته باشیم که این دولت موقت نه تنها فاقد هرگونه صلاحیت و نمایندگی از سوی مردم سوریه است، بلکه متشکل از افرادی است که چندان قابل معاشرت نیستند، و به عکس برای مردم سوریه تهدید به مشار می آیند، در نتیجه، وقتی که آنها به قدرت رسیدند باید از این دولت ضمانت خواست که به قتل عام بخشی از مردم اقدام نخواهد کرد، تنها کافی است که به رهبر معنوی و مذهبی "ارتش آزاد سوریه"، شیخ... گوش کنیم تا پی ببریم که این دولت موقت اگر به قدرت برسد، دست به قتل عام عظیمی خواهد زد، زیرا... باید یادآوری کنم که شعار اصلی "ارتش آزاد سوریه" چنین است : «مسیحیان در بیروت، علوی ها در قبر.»

فرانسوا هولاند : بی فوت وقت، از سازمان ملل متحد می خواهم که از هم اکنون، به هر گونه درخواست کمکی از سوی مردم سوریه پاسخ گفته شود، و به ویژه مناطق آزاد شده حفاظت شود، و کمک های بشردوستانه در اختیار پناهندگان قرار گیرد.

توضیحات ت.م : این داستان مناطق آزاد شده کدام است؟ مناطق آزاد شده چیست؟ روی نقشه می توانیم قطعات مختلفی را در سوریه ببینیم که تحت کنترل "ارتش آزاد سوریه" است. آن چه فرانسوا هولاند درخواست می کند، این است که این مناطق تحت پوشش قانونی و قیومیت سازمان ملل متحد قرار گیرد. نه کم و نه بیش، او مشخصاً خواهان باززائی استعمار است. یادآوری می کنم که فرانسه بین دو جنگ جهانی از سوی جامعه بین الملل مجوزی دریافت کرده بود که این منطقه را به مستعمره خود تبدیل کند. در اینجا شاهد بازگشت دوران استعمار هستیم. علاوه بر این باید از ایشان بپرسیم که آیا مناطق جولان که هم اکنون تحت اشغال اسرائیل است، باید به عنوان منطقه آزاد تلقی شود؟

فرانسوا هولاند : در مورد رهبران دمشق، باید بدانند که جامعه بین الملل منفعل باقی نخواهد ماند، اگر از روی بخت بد این رهبران از سلاح کیمیائی استفاده کنند.

توضیحات ت.م : البته که امیدواریم جامعه بین الملل در مقابله با کسانی که از سلاح کیمیائی استفاده می کنند، واکنش نشان دهد. ولی چرا به طریق اولی به سوریه اشاره می کند و نه کشور دیگری؟ روشن است که در اینجا با توجه به حرفهای رئیس جمهور، با اردوی تبلیغاتی سروکار داریم، همانطور که در مورد عراق دیدیم، وقتی می خواستند عراق را تسخیر کنند، به یاد دارید که طی دوران جنگ ایران و عراق، جریان باد از منطقه جنگ، جایی که عراق سلاح کیمیائی به کار برده بود، گاز را به محل دیگری در نزدیکی منطقه جنگی منتقل کرد. نه در همان موقع، بلکه

سال ها بعد، وقتی که می خواستند به عراق حمله کنند، صدام حسین را متهم کردند که او عمداً از سلاح کیمیایی برای کشتار مردم خودش استفاده کرده است، و از او منفورترین مستبدان را چهره پردازی کردند. امروز نیز از همین ترفند استفاده می کنند. به این معنا که اگر سوریه سلاح کیمیایی در اختیار داشته باشد، مفومش این است که می خواهد مردم خودش را با این سلاح قتل عام کند.

فرانسوا هولاند : فوریت دیگر، مبارزه علیه مهمترین تهدیدات است، که روی ثبات جهان سنگینی می کند، می خواهم از گسترش سلاح هسته ئی بگویم. طی سال ها ایران درخواست های جامعه بین الملل را ندیده گرفته و از کنترل آژانس بین المللی اتمی سرپیچی کرده، و به تعهداتش عمل نکرده، و به قطعنامه شورای امنیت نیز احترام نگذاشته است. من نیز می خواستم که مذاکرات با شفافیت برگزار شود، و مراحل مشخص گردد، در این مورد نیز مذاکره به نتیجه نرسید. فرانسه این انحراف را نمی پذیرد که موجب به خطر افتادن امنیت منطقه می شود، و ما در عین حال می دانیم که صلح جهانی را نیز به خطر می اندازد.

توضیحات ت.م : در حال حاضر هیچ مدرکی که دال بر وجود برنامه گسترش سلاح اتمی در ایران باشد، وجود ندارد. از سوی دیگر ایران کشوری است که بیش از همه تحت کنترل و بازرسی آژانس بین المللی اتمی بوده، و این آژانس هیچ مدرکی که دال بر وجود چنین تمایلاتی باشد پیدا نکرده است. علاوه بر این، این اتهامات جدی نیست، زیرا می دانیم که فعالیت های اتمی ایران به شکل گسترده به همکاری مهندسی روسی انجام می گیرد، و طبیعتاً اگر موردی وجود داشته باشد، و هدف نظامی در کار بوده باشد روس ها پیش از همه به آن پی خواهند برد، و اتهامات بی پایه و اساس است. از سوی دیگر همه می دانیم که "امام خمینی" بمب اتمی را با اعتقادات مذهبی اش در تضاد می دانسته، و جانشین او، "آیت الله خامنه ای" فتوایی در این مورد صادر کرده است، که کشورش را از ساخت سلاح اتمی منع می کند، و ذخیره سازی و طبیعتاً استفاده از چنین سلاحی را نیز ممنوع اعلام کرده است. در این جا ما با اتهامات رایگان سروکار داریم، که عین شیوه ای را به کار می بندد که روی دولت دیگری که در همین منطقه دارای سلاح اتمی می باشد پرده استتار می کشد. یعنی دولتی که تمام موازین عدم گسترش سلاح اتمی را نقض کرده است، یعنی دولت اسرائیل. این بیانیه در عین حال شگرد خاصی را به کار می برد که تعهدات کشورهای دارنده را نیز منتفی می سازد. اساس معاهده بین المللی منع گسترش می گوید که کشورهایی که دارای سلاح اتمی نیستند، نباید سلاح اتمی بسازند، و کشورهای دارنده نیز باید سلاح های اتمی خود را از بین ببرند. و از آغاز امضای منشور عدم گسترش سلاح اتمی، قدرت های دارنده به تعهدات خود عمل نکرده اند.

فرانسوا هولاند : می خواهم در این جا اعلام کنم، که من آماده ام که مجازات های جدیدی را در نظر بگیریم، نه برای تنبیه ملت بزرگ ایران، ولی به این هدف که به رهبران ایران بگوئیم که اکنون بس است، باید دور مذاکرات جدیدی را آغاز کنیم، پیش از آن که دیر شده باشد .

توضیحات تی پری میسان : تعیین مجازات به شکل یک جانبه، مغایر حقوق بین الملل است. در نتیجه آن چه را که اتحادیه اروپا و ایالات متحده انجام می دهند، در واقع نقض حقوق بین المللی نام دارد، و همان گونه که نماینده روسیه، کمی بعد، در بیانیه خودش اظهار داشت : به این شکل نه می توانیم از منازعات جلوگیری کنیم و نه اقتدار نهادهای جامعه بین الملل را تقویت نمائیم. به عکس، جای شگفتی است که فرانسوا هولاند می خواهد مجازات علیه ایران را افزایش دهد، در حالی مجازات ها بی تأثیر است، و ایران را وامی دارد که از همکاران سنتی اش فاصله

گیرد و با همکاران جدید، و مسلماً با چین و روسیه وارد معامله شود. علاوه بر این، تحریمات به ضرر اقتصاد فرانسه تمام شده. پژو نمونه بارزی است که با مشکلات اقتصادی مواجه شده، زیرا این کارخانه را واداشته اند که بازار ایران را برای خودش ممنوع کند.

فرانسوا هولاند : سومین امر فوری، پیدا کردن راه حل برای مسأله اسرائیل و فلسطین است، فرانسه در این مورد، من متعهد می شوم، که از تمام نیرویش استفاده خواهد کرد تا زمینه مذاکرات را آماده سازد که باید به ایجاد دو دولت بینجامد. همه می دانیم که چنین راه حلی تنها راه حل برای صلح عادلانه و پایدار در این منطقه است.

توضیحات ت.م : در اینجا کمی شبیه روش تخیلی و خود تلقینی (مترجم : روش کوا – با کثر الف که در اینجا به شکل خیلی سریع روش تخیلی و خودتلقینی ترجمه کرده ام)(۲) به نظر می رسد، که به ما می گویند «ایجاد دو دولت تنها راه تضمین صلح عادلانه و پایدار است» این موضوع توافقنامه ای بود که در اسلو طرح ریزی شد و دیدیم که عمل نکرد، و اجرای چنین طرحی ناممکن بود. در نتیجه این طرح کاملاً کیمیای تخیلی بوده و آنهایی که همچنان در پی به عمل آوردن آن هستند، در واقع می خواهند به جای دولت فلسطینی یک نوع سرزمین مصنوعی ایجاد کنند، به این معنا که برای آنها دولت فلسطین مجاز نخواهد بود که سیاست خارجی مستقل، نیروی دفاعی مستقل و نظام امنیتی مستقل داشته باشد. به عبارت دیگر دولتی خواهد بود دست نشانده و عروسکی. نه، برای راه حل، یک راه حل بیشتر وجود ندارد، که همه می دانند، برگزاری رفتارند که تمام مردم فلسطین، یهودی، مسلمان و مسیحی باید در آن شرکت کنند، و با هم باید برای آینده خودشان تصمیم بگیرند، و چنین راه حلی به معنای پایان نظام آپارتاید خواهد بود.

ولی شوک آور ترین موضوعی که فرانسوا هولاند مطرح می کند، در اینجا نیست. در آغاز بیانیه اش، او اعلامیه ۱۷۸۹، و حق مقاومت در رویارویی با ظلم و ستم را یادآور می شود. ولی اگر موردی از ظلم و ستم در جهان وجود داشته باشد، همان ظلم و ستمی است که بر فلسطینی ها روا می دارند. ۶۰ سال است که این مردم از سرزمین خود محروم شده اند، از حقوق خودشان محروم شده اند، و انتظار هیچ کمکی از سوی نهادهای بین المللی نیز نمی توانند داشته باشند، زیرا هر بار که موضوع احقاق حقوق فلسطینی ها مطرح می گردد، پیوسته سیستماتیکمان در شورای امنیت با وتو مواجه می شود. در نتیجه فلسطینی ها حق دارند، یا در غیر این صورت وظیفه دارند که در مقابل ستم مقاومت کنند. ولی آقای هولاند چنین حقی را برای فلسطینی ها نفی می کند، و به جای بازشناسی چنین حقی، همه را به مذاکره دعوت می کند.

فرانسوا هولاند : وضعیتی که به دلیل اشغال سرزمین شمال مالی توسط گروه های تروریست به وقوع پیوسته تحمل ناپذیر است، قابل قبول نیست، نه تنها برای مالی که از این تروریسم رنج می برد، بلکه برای تمام منطقه، و فراتر از منطقه، و تمام مناطقی که می تواند روزی مورد تهاجم تروریسم قرار گیرد.

توضیحات ت.م : مورد مالی کمی پیچیده است، زیرا کشوری است که به شکل خیلی مصنوعی با ترکیبی از جمعیت های قومی مختلف در سرزمین کوچکی ایجاد شد. آن چه امروز مشاهده می کنیم، ورود گروهی است که به سلاح های قابل توجهی مجهز هستند، و ابتداء برای جنگ به لیبیا رفته بودند، و یکی از همین گروه ها توسط فرانسه مسلح شده بود. گروه هائی که به فرانسه و ناتو کمک کردند تا جمهوری لیبیا را سرنگون کنند، و دولت دست نشانده و عروسکی جدیدی را سر کار بیاورند. سپس این گروه ها به ساحل رفتند، و با سلاح هائی که در اختیار داشتند، سعی

کردند دولت خودشان را به وجود بیاورند. ما در اینجا با پدیده‌ی کاملاً نامنسجی روبرو هستیم، زیرا فرانسوا هولاند درخواست می‌کند که گروهی را سرکوب کنند که خود فرانسه آنها را مسلح کرده است. از سوی دیگر روشن است که مالی باید بر تمامیت ارضی اش حاکمیت پیدا کند، و وقت آن رسیده است که از این افراد جلوگیری شود، که هرگز نمی‌بایستی آنها را مسلح می‌کردند. در نتیجه پرسشی که در رابطه با این موضوع مطرح می‌باشد، این است که چرا آن چه در مالی باید صورت گیرد، در سوریه نباید صورت گیرد؟ چون که در سوریه نیز وضع به همین شکل است، و گروه‌هایی از لیبیا و از مناطق دیگری آمده‌اند و به سوریه حمله کرده‌اند. مناطق آزادی که آقای هولاند یادآور شده، در واقع مناطقی است که توسط گروه‌های تروریستی اشغال شده. در نتیجه باید پرسیم که آیا در تمام این داستان، منطق منسجمی وجود دارد؟ از دیدگاه عقلی هرگز، ولی البته منطق اقتصادی وجود دارد. رئیس‌جمهور مجبور است بر اساس وضعیت‌های متنوع، مطالب متناقضی را مطرح کند، و به همین علت بیانیه اش را بی‌اعتبار می‌سازد.

فرانسوا هولاند : اتحادیه‌ی آفریقا که من به آنها درود می‌فرستم، تصمیمات شجاعانه‌ای گرفته‌اند...
توضیحات ت.م : تصمیمات شجاعانه یعنی بازگشت قیومیت و دوران استعمار. در چهار چوب اتحادیه‌ی آفریقای غربی، حتی خیلی کاریتاتوری به نظر می‌رسد، زیرا مدیریت آن به عهده‌ی آلاسان و اتارا می‌باشد که توسط نیروهای فرانسوی با اعمال زور در ساحل عاج به قدرت رسید.

آلاسان و اتارا

فرانسوا هولاند : مقامات مالی ما را مطلع ساخته‌اند، در نتیجه نباید وقت را تلف کرد، و فرانسه، در اینجا اعلام می‌کند، از تمام اقداماتی پشتیبانی خواهد کرد که به آفریقایی‌ها اجازه دهد، که خودشان این مسأله را حل کنند در چهار چوب قوانین بین‌المللی با مجوز قاطع شورای امنیت، بلکه مالی باید بر تمامیت ارضی اش حاکم شود، و تروریست‌ها از منطقه‌ی ساحل رانده شوند.

توضیحات ت.م : البته که تروریسم باید از ساحل رانده شود، و مالی حاکمیت خود را بر تمامیت ارضی اش بازباید. ولی وقتی می‌گویند این موضوع باید توسط خود آفریقایی‌ها حل شود، و در عین حال می‌خواهد یگان‌های نظامی اش را بفرستد، در واقع کمی به مسخره کردن دیگران شباهت دارد.

فرانسوا هولاند : خانم‌ها، آقایان، نقش سازمان ملل متحد این است که به فوریت‌ها پاسخ گوید، ولی تنها فوریت‌ها نیستند، بلکه بلند پروازی خاصی نیز وجود دارد که باید همه‌ی ما را تشویق کند، یعنی توسعه در کنفرانس ریو

شرکت کردم، که برای برخی ناامید کننده و برای برخی دیگر امیدوارکننده به نظر می رسید، به اعتقاد من ما امروز یک برنامه داریم که باید به رشد اقتصادی، کاهش فقر، امنیت اجتماعی، پیشرفت اجتماعی، حفاظت از محیط زیست بینجامد. این است کاری که ما در پیش داریم. مسؤلیتی که طی زمان به عهده داریم. سال ۲۰۱۵ ما قرار ملاقاتی برای منشور محیط زیست در پیش داریم. در این جا اعلام می کنم که فرانسه آماده است که در تاریخ مقرر از مجمع سازمان ملل متحد پیرامون موضوع تحولات محیط زیستی پذیرائی کند. زیرا **من می خواهم** که همه ما در این زمینه به موفقیت برسیم.

توضیحات ت.م : بیانیه باز هم نامنسجم است، زیرا از توسعه حرف می زند، و بعد ناگهان برای توسعه، از نمایندگان کشورها در مورد تغییرات محیط زیستی پذیرائی خواهیم کرد... ولی هیچ رابطه منطقی وجود ندارد. اگر توجه کرده باشید، آقای رئیس جمهور کمی شبیه نیکلا سرکوزی حرف می زند، دیگر به نام فرانسه حرف نمی زند، و می گوید که تصمیم گرفته است، و چون که او می خواهد که همه به موفقیت برسند : « **من می خواهم...** » مثل کودک بوالهوسی که می خواهد... تنها او می خواهد، و تنها نظر او مهم است، و ملت پشت سر او ناپدید می شود.

فرانسوا هولاند : به موازات این موضوع، یادآوری می کنم که یکی از وجوه ناامید کننده ریو، به فقدان توافق در رابطه با ایجاد سازمانی برای بررسی مسائل محیط زیست بود، ایجاد یک سازمان بزرگ به عنوان هدف برای فرانسه باقی مانده است، ایجاد سازمان برای توسعه، که در افریقا مستقر خواهد شد، زیرا افریقا قاره ای است که مدت زمان طولانی به حال خود واگذاشته شده و با خطرات تغییر آب و هوایی مواجه شده است، و این نماد زیبایی خواهد بود که این سازمان آینده جهانی برای حفاظت محیط زیست را در آنجا بر پا کنیم.

توضیحات ت.م : مطمئناً اشتباه کلامی فرانسوا هولاند را شنیدید، گاهی از آژانس برای توسعه حرف می زند و گاهی از آژانس برای حفظ محیط زیست، در واقع او به هیچ عنوان نمی داند از چه چیزی حرف می زند.

فرانسوا هولاند : ولی چون که از توسعه حرف می زنم، می خواهم که واقعیت را به روشنی ببینیم، به هدف هزاره ای نخواهیم رسید، اگر منابع نوینی وجود نداشته باشد، همه از محدودیت بودجه های دولت ها آگاه هستند، به همین علت از این تریبون سازمان ملل متحد، منابع مالی تازه و مبتکرانه ای را اعلام می کنم. با این منابع جدید بودجه هائی را برای مبارزه علیه بیماریها، سید، مالاریا در اختیار نهادهایمان خواهیم گذاشت. می خواهم از «یونیتد» موفقیتی که به خاطر مالیات روی بلیط هواپیما داشته است تشکر کنم، این است راهی که پیش روی ما باز شده. در نتیجه امروز، می خواهیم دومین مرحله را آغاز کنیم، و من آن را پیشنهاد می کنم : از طریق مالیات روی معاملات مالی، که چندین کشور اروپائی با آن موافقت کرده اند، به شکلی که جریان های مالی... بتواند به عنوان منبع مالی برای توسعه و مبارزه علیه موج بیماریها به کار رود. فرانسه این مالیات را برقرار ساخته است. فرانسه حتی عهده دار یک وظیفه دیگری نیز شده است، ده درصد از این مالیات را به مبارزه علیه بیماریها... اختصاص داده است.

توضیحات ت.م : در اینجا کمی مسائل مخلوط و به شکل ابهام آمیزی مطرح شده است. ولی آیا موضوع توسعه تنها به امور مالی مربوط می شود؟ این بعد از مسأله قطعاً دارای اهمیت زیادی است، ولی تمام مسائل ساختاری را ندیده می گیرد. و از سوی دیگر، از آن جا که مبارزه علیه بیماری های مسری مطرح شده، می توانیم درباره مفهوم آن تأمل کنیم، در مورد تأمین مالی بیشتر سازمان بهداشت جهانی، در مورد بیماریهای مسری اخیر دیدیم، به عنوان

مثال گریپ ... شاهد نقش مضّر این سازمان بودیم که مشاور خیلی بدی بود ... می دانیم که شرکت های تولیدی و آزمایشگاه های بین المللی به اندازه کافی قدرت مالی در اختیار دارند، و نیازی ندارند که از روی معاملات مالی مالیات بگیرند که بتوانند باز هم ثروت بیشتری را انباشت کنند. در نتیجه مسأله بهداشت در سطح جهانی، خیلی ساده تر است. پیش از همه دسترسی به آب آشامیدنی، دسترسی به مواد غذایی، و مسکن مناسب، چنین مسائلی تنها به یک سازمان ختم نمی شود، و پیشنهادات رئیس جمهور چنین مسائلی را برای ما روشن نمی سازد، و علاوه بر این به ما نمی گوید که این پول کجا می رود و چه کسی مدیریت آن را به عهده دارد، تحت چه شرایطی و به چه هدفی.

فرانسوا هولاند : پیغامی که برای شما داشتم کدام است؟ کاری کنیم که مالیات در سطح جهانی بتواند در سطح جهانی از روی معاملات مالی برداشت شود، و محصول آن بتواند در مبارزه علیه بیماریهای مسری مورد استفاده قرار گیرد. برای آن چه من آن را جهانی سازی همبستگی می نامم، مثال بسیار خوبی خواهد بود.

توضیحات ت.م : «جهانی سازی همبستگی» تمام مسأله را روشن می سازد، و مفهومی این است که به [به ساختارها نباید دست زد!].

فرانسوا هولاند : این است یکی از بهترین نظریاتی که امروز می توانیم مطرح کنیم که جهان قادر به دریافت آن خواهد بود. ولی وظیفه سازمان ملل متحد تنها مبارزه علیه بی ثباتی مالی نیست و یا که توسعه هدف بزرگ آن باشد، بلکه وظیفه سازمان ملل متحد مبارزه علیه تمام اشکال بی ثباتی است. می خواهم به قاچاق مواد مخدر اشاره کنم، ... علیه قاچاقچیان مواد مخدر، و پیوند های آنها با شبکه های تروریستی، در این مورد نیز سازمان ملل متحد، برای مبارزه علیه مواد مخدر، باید دارای طرح ستراتیژیک در سطح جهانی باشد و به اجراء گذارد.

توضیحات ت.م : وقتی موضوع مواد مخدر را مطرح می کنیم، در واقع باید موضوعات مختلفی را از یکدیگر تفکیک کنیم و تشخیص دهیم، موضوع بهداشتی در رابطه با مصرف کننده ها و به ویژه موضوع تبهکاری که در کشورهای تولید کننده و کشورهای راه های ارتباطی به شمار می آیند، امروز برای غربی ها وقتی از مواد مخدر حرف می زنیم، می بینیم که چه خساراتی به بار می آورد، ولی در عین حال در جوامع ما - در غرب - خیلی نسبی است. در حالی که از دیدگاه کشورهای تولید کننده، خسارات در حد بسیار بسیار بیشتری مطرح خواهد بود، پیش از این به مورد مکزیکی اشاره کردم، که بیش از همه طعمه جنگ مواد مخدر است. تکرار می کنم ۱۰۰۰۰۰۰ قربانی ظرف ۵ سال. در نتیجه ما وقتی از ماده مخدر حرف می زنیم و نه از مواد مخدر (در حالت جمع)، هرگز به پیچیدگی سیستم پی نخواهیم برد. از سوی دیگر، کاملاً روشن است که بازار بین المللی مواد مخدر توسط چند دولت بزرگ سازماندهی شده و یادآوری می کنم که مهمترین کشور تولید کننده هروئین در جهان، افغانستان است، و مناطق تولید کننده مشخصاً تحت کنترل ایالات متحده می باشد.

فرانسوا هولاند : به همین گونه در مورد قاچاق اسلحه که از خطرناکترین تهدیدات می باشد، و فرانسه قاطعانه برای حل این مشکل برای ایجاد منشور بین المللی روی تجارت اسلحه بسیج شده است.

توضیحات ت.م : خیلی خوشوقت هستیم که چنین چیزی را می شنویم، ولی امیدواریم که افراد با خودشان توافق منطقی داشته باشند. اخیراً فرانسه اصطلاح بی بدیلی را اختراع کرد، که عبارت است از «سلاح های غیر کشنده». در نتیجه فرانسه اعلام کرد که برای سربازان مزدوری که در سوریه به سر می برند، سلاح کشنده صادر نمی کند،

ولی برای آنها سلاح های غیر کشنده می فرستد، یعنی ابزارهای پیشرفته اطلاعاتی، و سیستم دیدبانی شبانه. چگونه می توانیم چنین تفکیکی را محاسبه کنیم، آیا واقعا اهمیت کمتری دارد که به این افراد امکان هدف گیری در شب را می دهند که بتوانند آدم کشی راه بیندازند. دوربین اهمیت بیشتری دارد یا تفنگی که زیر دوربین است؟

فرانسوا هولاند : آن چه که سازمان ملل متحد باید از آن دفاع کند، جهان بینی بر اساس آزادی و حقوق بنیادی است. بهار(های) عرب نشان دادند، که این ارزش ها جهانشمول هستند.

و برای تمام کشورها معتبر است، می خواهم برای آن چه در تونس روی داد تیریک بگویم، در لیبیا، در مصر...
توضیحات ت.م : در این جا ما در زمینه افکار جزمی هستیم. در نتیجه بهار عرب به جمع صرف شده. بهارهای عرب روی آزادی و حقوق بنیادی بنیانگذاری شده. ولی چنین بینشی صرفا نظریه قدرت های امپریالیستی است که منشأ تمام رویدادهائی را که طی دو سال گذشته در کشورهای عربی به وقوع پیوسته همگون معرفی می کنند که الزاما به پیروزی دموکراسی و اقتصاد بازار می انجامد.

فرانسوا هولاند : درست است که خطر وجود دارد، درست که پیشرفت و پس رفت وجود دارد و خشونت می تواند دست آورها و پیشرفت ها را از بین ببرد.

توضیحات تی پری میسان : او به موضوعی اشاره دارد که پس از فریاد پیروزی در لیبیا، با مستقر ساختن اصول گرایان مذهبی در قدرت، پی بردند که نمی توانند وضعیت را کنترل کنند، و برخی از آنها با یکدیگر می جنگند، و برخی دیگر در به قتل رساندن سفیر ایالات متحده شرکت کرده اند.

فرانسوا هولاند : فرانسه، از نمایندگان که در این کشورها از طریق دموکراتیک انتخاب شده اند پشتیبانی خواهد کرد، و علیه افراط گرایی، نفرت، خشونت مبارزه خواهد کرد، زیرا خشونت به هیچ عنوان توجیه پذیر نیست، هرگز.

توضیحات تی پری میسان : از دیدگاه فلسفی کمی نازل به نظر می رسد، زیرا جنگ برای رئیس جمهور فرانسه خشونت به حساب نمی آید. برای او خشونت به معنای حرکات فعالان غیر دولتی است.

فرانسوا هولاند : فرانسه، می خواهد نمونه باشد، نه برای این که درس بدهد، بلکه به این دلیل که تاریخ فرانسه چنین بوده است، پیغام این کشور است. نمونه برای دفاع از آزادی های بنیادی، این مبارزه و شرافت فرانسه است. به همین علت فرانسه به تمام این مبارزات ادامه خواهد داد. برای الغای محکومیت به مرگ، برای حقوق زنان برای برابری، برای تبهکار زدائی همجنس گرایی، که نباید آن را به عنوان جرم به شمار آورد، بلکه به عنوان بازشناسی نوعی رویکرد. ما برای حفاظت از جان شهروندان به مبارزه ادامه می دهیم.

توضیحات تی پری میسان : در این جا ما با زنجیره ای از فراخواست های ویژه روبه رو هستیم، روشن است که ما با تمام این موارد موافق هستیم. ولی به این شکل نمی توانیم از آزادی های بنیادی حرف بزنیم. رئیس جمهور ما را روی کف های موج دریا ننگه می دارد. مشکل مرکزی جهان، مشکل ناهماهنگی های اقتصادی، امپریالیسم و استثمار است. ولی در این مورد فرانسوا هولاند نمی خواهد حرف بزند. مشابه اشتباهی که حزب سوسیالیست

فرانسه پیش از این در مورد حقوق بین الملل مرتکب شد، از وقتی شروع شد که از موضوعات ساختاری و مسائل مرتبط به مبارزه طبقاتی فاصله گرفت، تا پشت مسائل اجتماعی موضع بگیرد.

فرانسوا هولاند : یادآوری می کنم که این مجمع سازمان ملل متحد، قادر بود تا یکی از اصول را تأیید کند : تمام دولت ها مسؤول هستند که امنیت شهروندانشان را تضمین کنند. و اگر دولتی در این زمینه کوتاهی کند، بر ما در سازمان ملل متحد است که امکانات ضروری را، به جای آن دولت، به کار ببندیم. این اصل را به خاک نسپاریم زیرا می تواند برای ما مفید باشد.

توضیحات تی پری میسان : به شکل خیلی زیبایی گفته شده است : «این اصل را به خاک نسپاریم زیرا می تواند برای ما مفید باشد». در واقع مسؤولیت حفاظت از شهروندان، دارای همان مفهومی نیست که امروز آقای هولاند آن را تعریف می کند. موضوع این بود که، در برخی موارد چنانکه دولتی در حال فروپاشی قرار بگیرد، و یا در وضعیتی باشد که نتواند به نیازهای اولیه شهروندان پاسخ گوید. در نتیجه، در چنین وضعیتی، سازمان ملل متحد مداخله می کند تا فقدان دولت را جبران کند. ولی برداشت آقای هولاند کاملاً متفاوت است - می تواند برای او مفید باشد - وقتی می خواهند به دولتی حمله کنند، چنین بهانه ای به آنها اجازه می دهد که مداخله کنند، و آن را مداخله بشردوستانه بنامند، در واقع چیزی نیست به جز نامی مدرن برای استعمار.

فرانسوا هولاند : به ویژه به حوادثی فکر می کنم که در جمهوری دموکراتیک کنگو روی داد، یعنی جایی که غیر نظامیان نخستین قربانیان زد و خورد ها هستند. و جایی که مداخله باید هر چه زودتر خاتمه پیدا کند.

توضیحات تی پری میسان : در اینجا نیز حرفهای خیلی قشنگی می شنویم، وقتی از کشور مالی حرف می زند، می گوید هر چه زودتر باید مداخله کرد، کمی بعد به کنگو می رود. می گوید که باید مداخله خاتمه پیدا کند، پس ما باید مداخله کنیم.

فرانسوا هولاند : خانم ها و آقایان این است اصولی که فرانسه از آن در سازمان ملل متحد دفاع می کند. فرانسه به سازمان ملل متحد اعتماد دارد. هیچ دولتی هر چند که قدرتمند باشد نمی تواند به فوریت ها پاسخ گوید، و برای توسعه مبارزه کند، و از عهده تمام بحرانها برآید، هیچ دولتی نمی تواند، ولی اگر همه با هم متحد باشیم، در این صورت می توانیم در حد مسؤولیت هایمان عمل کنیم. فرانسه می خواهد که سازمان ملل متحد به مرکز و دولت جهانی تبدیل شود، ولی آیا دولت هائی که سازمان ما را تشکیل می دهند حاضر هستند که ...

توضیحات تی پری میسان : این نظریه خاصی است به نظر می رسد، رئیس جمهور می خواهد که سازمان ملل متحد دیگر سازمانی نباشد برای حل صلح آمیز مسائل بین المللی، و به مرکز اداره جهان تبدیل شود. بی آن که اعتراف کند که وارد خطه جهانی سازی می شود، و منتقل کردن قدرت در بیرون از دولت، و در نتیجه خارج هر گونه نظام دموکراتیک.

فرانسوا هولاند : با تأیید می گویم، وقتی انفعال و سکون وجود دارد، در این صورت بی عدالتی و خشونت می تواند جایگزین شود.

توضیحات تی پری میسان : اعتقادی که در این سال های گذشته گسترش پیدا کرد، چنین بود که مجموع مشکلات جهان، به ویژه تروریسم حاصل غیبت دولت (و یا قدرت دولتی)، انفعال و نبود حرکت بوده است. ولی در واقع، تروریسم حاصل اختلال در تعادل جامعه نیست. تروریسم توسط دولت ها سازمان دهی شده و با امکانات زیر مجموعه ای - دولتی امکان پذیر شده است.

فرانسوا هولاند : چیزی را که می خواهم از این تریبون به شما بگویم، این است که ما باید دست به کار شویم، برای اجرای مسئولیت‌هایمان، برای حل فوریت ها، سوریه، گسترش اتمی، ساحل.

توضیحات تی پری میسان : «دست به کار شدن برای دنیائی دیگر، برای منابع مالی مبتکرانه، دست به کار شدن برای مبارزه علیه امراض مسری... این است پیغام فرانسه»

می توانیم بگوئیم که چقدر زیبا و در عین حال چقدر پوچ است. پس از این تحلیل مختصر روی بیانیه رئیس جمهور فرانسوا هولاند، شما پی می برید که چرا دیپلماسی فرانسه در فضای بین المللی به هیچ عنوان جدی گرفته نمی شود.

پی نوشت

(۱) Jean-Paul Ortiz

امیل کوا (کثر الف - امیل کوهه باید خوانده شود بدون تلفظ ه) روانشناس و دارو ساز فرانسوی ۱۸۵۷-۱۹۲۶

امیل کوا (کثر الف - امیل کوهه باید خوانده شود بدون تلفظ ه) روانشناس و دارو ساز فرانسوی ۱۸۵۷-۱۹۲۶

François Hollande à l'ONU : l'explication de texte

par Thierry Meyssan

Réseau Voltaire | Damas (Syrie) | 4 octobre 2012

<http://www.voltairenet.org/article176123.html>

تحلیل سخنرانی فرانسوا هولاند در سازمان ملل متحد

توسط تی پری میسان

روشنفکر فرانسوی، مدیر و بنیانگذار شبکه ولتر و کنفرانس محوری برای صلح، استاد روابط بین المللی در مرکز مطالعات ستراتژیک در دمشق. آخرین کتاب به زبان فرانسه :

[L'Effroyable imposture : Tome 2, Manipulations et désinformations](#) (éd. JP Bertrand,

2007).